

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6C/346/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615205696
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3615205696.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom Mgr. Michalom Vigašom, v spore žalobcu Accentus s.r.o., IČO: 44 731 744, so sídlom Limbach, Potočná 11, proti žalovanému: Š. R., V.. XX.XX.XXXX, B. P. Y., V.Á. T. XXX/ X, o zaplatenie 1427,61 € s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1134,32-€ spolu s úrokom z omeškania 8,75% ročne zo sumy 901,09-€ od 05.11.2014 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba **z a m i e t a**.

III. Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania na súde prvého stupňa pomere čistého úspechu vo veci 58,91 %.

IV. Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania pomere čistého úspechu vo veci 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

(1) Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 1.427,61 €, úrok z úveru vo výške 11,90% p.a. zo sumy 901,09-€ od 05.11.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75 % p.a. zo sumy 901,09-€ od 05.11.2014 do zaplatenia, a trovy konania. Žalobou odôvodnil tým, že Československá obchodná banka, a.s. (ďalej len "ČSOB"), uzatvorila so žalovaným Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 004623545R (ďalej Zmluva) zo dňa 06.12.2011, na základe ktorej poskytla žalovanému úver vo výške 1.000,- €. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s splatením úveru, vyzvala ČSOB žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Tú žalovaný nezaplatil ani po výzve, preto ČSOB pristúpila k zosplatneniu úveru ku dňu 12.11.2012, a to oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 13.11.2012. Žalobca ako postupník uzatvoril dňa 04.11.2014 Zmluvu o postúpení pohľadávok s postupcom - Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, 815 63 Bratislava, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému. Právny predchodca žalobcu oznámil postúpenie pohľadávky žalovanému listom zo dňa 03.12.2014. Pohľadávka postupcu (ČSOB) ku dňu 04.11.2014 predstavovala sumu 1427,61 €, ktorá pozostávala z istiny v sume 901,09 €, z úroku z úveru v sume 246,58 €, z úroku z omeškania v sume 192,18 € a z poplatkov v sume 87,76 €. Keďže bol žalovaný v omeškaní s plnením peňažných záväzkov zo zmluvy, žalobca si uplatnil voči žalovanému úrok z úveru aj úrok z omeškania.

(2) Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, súd postupoval podľa § 116 ods. 1 CSP, zisťoval pobyt žalovaného, ktorý zásielky na adrese trvalého pobytu nepreberal. Následne žalobu doručil postupom podľa § 116 ods. 2 CSP a ďalšie písomnosti podľa § 116 ods. 3 CSP.

(3) Súd rozhodol v spore žalobcu a žalovaného rozsudkom zo dňa 15.03.2017, sp. zn. 6C/346/2015 tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania vo výške 100% voči žalovanému. Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaného bola uzatvorená zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ďalej ustálil, že predmetná zmluva o úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tak na predmetnú zmluvu aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní. Ďalej vychádzal z toho, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka a preto bolo potrebné uvedené ustanovenie aplikovať prednostne. Súd tak z úradnej povinnosti skúmal, či došlo k premlčaniu uplatneného nároku a dospel k záveru, že celý nárok žalobcu bol premlčaný.

(4) Súd druhej inštancie rozhodol uznesením zo dňa 21.06.2018, sp. zn. 4Co/357/2017 o odvolaní podanom žalobcom proti rozsudku súdu prvého stupňa tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že aplikácia ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. súdom prvej inštancie predstavuje nesprávny procesný postup. Zároveň súdu prvého stupňa uložil v ďalšom konaní vyvodiť z vykonaného dokazovania skutkové zistenia v takom rozsahu, aby mohli byť po ich právnom posúdení podkladom pre rozhodnutie o predmete sporu v zmysle podanej žaloby, pričom sa mal vysporiadať aj s námietkami žalobcu uvedenými v podanom odvolaní.

(5) Súd vykonal dokazovanie v neprítomnosti účastníkov a ich zástupcov podľa § 180 CSP, oboznámením obsahu žaloby, oznámenia o postúpení pohľadávok, doručky, zmluvy o spotrebiteľskom úvere, oznámenia o zosplatnení úveru, vyčíslenia pohľadávky, plnej moci, písomného vyjadrenia žalobcu, denného a mesačného prehľadu zo systému banky, sadzobníka pre fyzické osoby, plnej moci, výsledku lustrácie v Registri obyvateľov SR, výsledku lustrácie ZVJS, Sociálnej poisťovne, STA, odvolania žalobcu, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.06.2018, sp. zn. 4Co/357/2017 a zistil tento skutkový stav:

(6) Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (č.l. 5-13) vrátane obchodných podmienok súd zistil, že žalovaný dňa 06.12.2011 uzavrel s právnym predchodcom žalobcu Československá obchodná banka, a.s. ako veriteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 004623545R. Veriteľ sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi - žalovanému finančné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 1.000,-€ s možnosťou čerpania do 06.01.2011. Bol dohodnutý úrok 11,90% p.a., RPMN 22,20%. Úver bol povinný splatiť v 48 mesačných splátkach so splatnosťou 12. deň v mesiaci. Prvá splátka bola splatná 12.01.2012 a posledná 12.12.2015. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky a Všeobecné obchodné podmienky.

(7) Podľa bodu 9. Obchodných podmienok, je Banka oprávnená ak a) nastane omeškanie so splatením akejkoľvek sumy vyplývajúcej zo Zmluvy voči banke, resp. z iného vzťahu voči inému subjektu, ktorý mu poskytol úver podľa písm. d) vyhlásiť predčasnú splatnosť Úveru písomným odoslaním Banky Dlžníkovi/ Spoludlžníkovi, v ktorom bude deň predčasnej splatnosti oznámený.

(8) Podľa výpisu z účtu právneho predchodcu žalobcu (č.l. 14) dňa 06.12.2011 bola žalovanému poukázaná suma 1.000,-€. Podľa oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 13.11.2012 (na č.l. 15), právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že aj napriek predchádzajúcim písomným výzvam nebolo možné z bežného účtu žalovaného čerpať prostriedky k úhrade splátok úveru. Pretože bol aj naďalej v omeškaní s plnením záväzkov nebolo možné uhradiť splátky úveru, právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 12.11.2012, dlh predstavoval sumu 1.034,02 €.

(9) Z výpisu úverového účtu žalovaného (na č.l. 26-39) vyplýva, že na úhradu úveru bola naposledy evidovaná platba v mesiaci júl 2012 v sume 10,87 €. Už počnúc mesiacom júl 2012 vnikol žalovanému dlh vo výške 63,91 €, ktorý sa zvyšoval aj po zosplatnení.

(10) V odvolaní žalobca namietal začatie plynutia premlčacej doby tak ako si to ustálil prvostupňový súd v zrušenom rozsudku a má za to, že premlčacia doba začala plynúť od 13.11.2012. Žaloba bola doručená súdu dňa 10.11.2015, teda žalobca uplatnil právo pri zachovaní 3 ročnej premlčacej lehoty.

(11) Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

(12) Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

(13) Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

(14) Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

(15) Podľa § 2 písm. a/, písm. b/ a písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

(16) Podľa § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

(17) Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(18) Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

(19) Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(20) Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

(21) Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 písm. k/ a ods. 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide

o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

(22) Podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

(23) Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

(24) Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok je dôvodný, avšak nie v celom rozsahu. Súd mal za preukázané, že dňa 06.12.2011 došlo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zároveň súd vyhodnotil predmetnú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere upravenú v zákone o spotrebiteľských úveroch, ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku v pomere špeciality. Predmetná zmluva má taktiež charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka, keďže právny predchodca žalobcu zmluvu uzatváral v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je v nej identifikovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ menom a priezviskom, bydliskom a rodným číslom, zo zmluvy nevyplýva a žalobca v konaní ani netvrdil, že by bola zmluva uzatváraná zo strany žalovaného na účely výkonu jej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. V prípade vyhodnotenia zmluvou založeného právneho vzťahu ako spotrebiteľského je irelevantné, podľa akého právneho predpisu bola zmluva uzavretá alebo napríklad to, či si účastníci zvolili režim Obchodného zákonníka. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa na daný právny vzťah použije prednostne to ustanovenie Občianskeho zákonníka, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie oproti úprave v inom právnom predpise a v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka neplatnými sú také dojednania v spotrebiteľských zmluvách, ktoré obchádzajú ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách výhodnejšie pre spotrebiteľa. Na hodnotenie zmluvy ako spotrebiteľskej zmluvy nemá vplyv (v zmysle ustálenej judikatúry) to, že bola uzavretá na základe ustanovení osobitného zákona (v tomto prípade Obchodného zákonníka). Ustanovenia osobitného zákona síce predstavujú lex specialis vo vzťahu k všeobecnej úprave Občianskeho zákonníka, avšak osobitné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, najmä kontroly neprijateľných zmluvných podmienok, je potrebné aplikovať aj tak.

(25) Z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vznikli zmluvným stranám práva a povinnosti. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 1.000 € a žalovaný sa ho zaviazal splácať spolu s úrokom v 48 mesačných splátkach po 26,34 € s poslednou splátkou splatnou 12.12.2015. Zmluvné strany si dohodli pevnú úrokovú sadzbu 11,90 % ročne z poskytnutého úveru. Súd mal ďalej z vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi zmluvnými stranami bola uzavretá aj dohoda, podľa ktorej mohol právny predchodca žalobcu pre nezaplatenie niektorej zo splátok včas, vyhlásiť predčasnú splatnosť celého dlhu a žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Toto skutkové zistenie nebolo medzi účastníkmi konania sporné, keď žalobcom bolo tvrdené a žalovaným nepopreté. Právny predchodca preukázal písomnou výzvou, ktorú adresoval žalovanému po predchádzajúcich písomných výzvach, že dlh zosplatil, čo tiež nie je nikým rozporované.

(26) Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný úver riadne nesplatil v dohodnutej dobe. V súlade s dojednanými zmluvnými podmienkami tak vznikol žalobcovi nárok voči žalovanému na zaplataenie nesplatenej časti úveru vrátane dohodnutej odplaty, pričom súd vychádzal zo špecifikácie žalovanej sumy a spôsobu započítavania úhrad vykonaných žalovaným uvedených v žalobe. Vzhľadom na uvedené súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 901,09 € ako nesplatenú istinu úveru a zmluvný úrok vyčíslený ku dňu 12.11.2012 (k dátumu zosplatenia úveru) vo výške 41,05 €. Keďže žalovaný sa so splnením peňažného záväzku dostal do omeškania, zaviazal ho súd tiež na zaplataenie úroku z omeškania vyčísleného ku dňu 04.11.2014 vo výške 192,18 € a úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 901,09 € od 05.11.2014 do zaplataenia.

(27) Súd nepriznal žalobcovi uplatnený úrok z úveru vyčíslený za obdobie od 12.11.2012 (po zosplatení úveru) do 04.11.2014 a zmluvný úrok vo výške 11,90 % ročne zo sumy 901,09 € od 05.11.2014 do zaplataenia a v tejto časti žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú. Podľa ustálenej judikatúry (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98) dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátky), následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ale aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Pokiaľ žalobca ako veriteľ považoval celý dlh za splatný (nastaním splatnosti i poslednej dohodnutej splátky), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie už úrokov z úveru. Na podporu právnej argumentácie súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 18.9.2012, sp. zn. IV. ÚS 476/2012, kde ústavný súd považuje za ústavne akceptovateľný výklad, keď po zosplatení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru.

(28) Súd zamietol žalobu v časti o zaplataenie poplatku vo výške 87,76 €. Žalobca si poplatok účtoval za upomienky a za doručenie výzvy na zaplataenie v zmysle sadzobníka súdnych poplatkov. Súd považuje toto zmluvné dojednanie za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Takýmto poplatkom, zvlášť ak je dohodnutý popri iných sankciách (napr. zmluvnej pokute, úroku z omeškania), je spotrebiteľ neprimerane sankcionovaný za nesplnenie svojho záväzku. Navyše vystavenie takejto výzvy je úkon, ktorý nie je závislý od vôle spotrebiteľa (aj keď je spojený s jeho omeškaním) a je v zásade len na vôli dodávateľa, ako často bude takéto upomienky vystavovať a vyberať za ne poplatky. Táto zmluvná podmienka je teda výrazne v neprospech spotrebiteľa a nepochybne nebola individuálne dojednaná, keďže je súčasťou sadzobníka, ktorého obsah žalovaný nemohol ovplyvniť.

(29) Na záver súd dodáva, že sa nezaoberal premlčaním a plynutím premlčacej doby vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci PL. ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v konaní námietku premlčania nevzniesol.

(30) O nároku na náhradu trov konania na súde prvého stupňa súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Keďže žalobca mal v danej veci úspech len čiastočný, priznal mu súd nárok na náhradu trov konania zodpovedajúcu jeho úspechu vo veci. Súd vychádzal z toho, že žalovanú sumu predstavovala suma 1.427,61 € s príslušenstvom, z ktorej súd priznal žalobcovi sumu 1.134,32 € s príslušenstvom, čomu zodpovedá úspech žalobcu percentuálne vyjadrený vo výške 79,455 %. Vzhľadom k tomu, že žalobca mal v spore úspech len čiastočný, potom čistý úspech žalobcu predstavuje rozdiel medzi jeho úspechom vo veci (79,455 %) a neúspechom vo veci (20,545 %), a teda čistý úspech žalobcu predstavuje 58,91 % (= 79,455 % - 20,545 %) celkovo uplatňovaného nároku.

(31) O nároku na náhradu trov konania na súde druhého stupňa súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže bol žalobca v konaní na súde druhého stupňa úspešný v celom rozsahu, priznal mu súd nárok na náhradu trov konania v pomere 100 % úspechu vo veci.

(30) O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.